GUVERNUL ROMÂNIEI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL
Bulevardul Mareșal Alexandru Averescu nr. 2-4, sector 1, București, tel. 021 314 43 00, fax 021 314 43 01, e-mail: dprp@dprp.gov.ro

Nr. 10275/2026

15 -09- 2026

Către: **DOAMNA IOANA BRAN - VOINEA**
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data de 11 septembrie 2026

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 2/8217
2026 Luna 09 Ziua 17

STIMATĂ DOAMNĂ SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. *Propunerea legislativă pentru transparența și informarea corectă a consumatorilor în procesul de comercializare a citricelor destinate consumului uman* **(Bp. 768/2025, PIx. 166/2026)**;

2. *Proiectul de Lege pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații* **(Bp. 104/2026, PIx. 414/2026)**;

3. *Propunerea legislativă pentru modificarea art. 216 alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor* **(PIx. 480/2026)**;

4. *Proiectul de Lege privind Aplicația mobilă unică și dreptul la servicii publice digitale complete, organizate după nevoile utilizatorilor* **(Bp. 279/2026, PIx. 553/2026)**;

5. *Propunerea legislativă pentru reducerea controalelor excesive asupra întreprinderilor mici și mijlocii* **(Bp. 653/2025, PIx. 208/2026)**;

6. *Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale* **(Bp. 66/2026, PIx. 388/2026)**.

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Domnule preşedinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituţie şi în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *proiectul de lege pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații*, provenit dintr-o propunere legislativă iniţiată de doamna deputat AUR Ionelia - Florenţa Priescu împreună cu un grup de parlamentari AUR (**Bp. 104/2026, Plx. 414/2026**).

I. Principalele reglementări

Prezenta iniţiativă legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare,* cu un nou articol, art. 48^2, prin care se instituie obligaţia asociaţiilor, fundaţiilor şi federaţiilor de a depune, anual, la structurile teritoriale ale Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală odată cu situaţiile financiare anuale, urmând ca aceasta să fie publicată pe pagina de internet a Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, cu protejarea datelor cu caracter personal ale persoanelor fizice, cu excepţia numelui, o declaraţie care să evidenţieze toate veniturile şi sursele de finanţare ale acestora, indiferent de proveniența acestora, cu precizarea tuturor elementelor de identificare a persoanelor fizice (pentru sume mai mari de 5000 de lei) şi juridice.

Totodată, proiectul prevede sancţionarea persoanei juridice în cazul nerespectării obligaţiei nou-introduse cu suspendarea activităţii acesteia

până la momentul conformării, dar nu mai mult de un an, după care aceasta este dizolvată de drept.

II. Observaţii

1. Cu privire la dezideratul urmărit de către iniţiatorii acestei iniţiative legislative, respectiv acela de a *„asigura transparenţa şi libertatea de informare"* privind veniturile, forma şi proveniența finanţărilor şi activitatea financiară a asociaţiilor, fundaţiilor şi federaţiilor, precizăm că există deja reglementat un mecanism complex pentru atingerea acestuia, mecanism conceput inclusiv prin transpunerea la nivel naţional a legislaţiei europene, iar crearea unui mecanism paralel, lacunar şi neadaptat întregului eşafodaj pe care se întemeiază funcţionarea persoanelor juridice fără scop lucrativ, nu numai că ar conduce la o birocraţie excesivă, dar are potenţialul de a constitui premisele eludării tocmai a exigenţelor instituite în vederea asigurării transparentizării surselor de finanţare a asociaţiilor şi fundaţiilor.

Cu titlu exemplificativ, amintim prevederile *Legii nr. 129/2019 pentru prevenirea şi combaterea spălării banilor şi finanţării terorismului, precum şi pentru modificarea şi completarea unor acte normative, cu modificările şi completările ulterioare* (în continuare *Legea nr. 129/2019*), prin care au fost transpuse la nivel naţional dispoziţiile *Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European şi a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanţării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European şi al Consiliului şi de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European şi a Consiliului şi a Directivei 2006/70/CE a Comisiei.*

Astfel, în ipoteza în care au fost întâmpinate probleme în ceea ce priveşte transparenţa surselor de finanţare a asociaţiilor şi fundaţiilor, acestea ar fi trebuit identificate în mod concret împreună cu instituţiile competente şi, ulterior, în urma unei dezbateri publice ample, să fie identificate şi soluţiile potrivite, în acord cu exigenţele prevăzute de legislaţia europeană în această materie, dar şi cu jurisprudenţa Curţii de la Strasbourg şi a Curţii de Justiţie a Uniunii Europene.

În acest sens, arătăm că modul în care legislația națională consființește libertatea de asociere și aplicarea sa practică de către autorități indică starea democrației din statul în cauză (după cum este cunoscut, Curtea de la Strasbourg a confirmat, în numeroase rânduri, relația directă dintre democrație, pluralism și libertatea de asociere[1]).

Mai mult, potrivit prevederilor art. 26[1] din *Legea nr. 129/2019*, astfel cum a fost modificat prin *Legea nr. 86/2025*, în cadrul atribuțiilor specifice, Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor supraveghează pe bază de risc activitatea asociațiilor și fundațiilor înființate în baza *Ordonanței Guvernului nr. 26/2000* și identifică tipurile de asociații și fundații vulnerabile la utilizarea abuzivă în scopul finanțării terorismului, conform evaluării naționale de risc prevăzute la art. 1 alin. (3) și evaluării riscului de spălare a banilor și finanțare a terorismului la nivel sectorial prevăzute la alin. (4) al aceluiași articol.

Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, asociațiile și fundațiile prevăzute la alin. (1) pun la dispoziția Oficiului, la cererea acestuia, datele și informațiile necesare îndeplinirii atribuțiilor prevăzute de lege, în termenele prevăzute la art. 33 alin. (2).

De asemenea, potrivit prevederilor art. 19 alin. (1) din *Legea nr. 129/2019*, persoanele juridice de drept privat, fiduciile și orice construcție juridică similară fiduciilor sunt obligate să obțină și să dețină informații adecvate, corecte și actualizate cu privire la beneficiarul lor real, inclusiv cu privire la modalitatea prin care se concretizează această calitate, și să le pună la dispoziția organelor de control și a autorităților de supraveghere, la solicitarea acestora.

În ceea ce privește informațiile antereferite referitoare la asociații și fundații, potrivit alineatului (5) lit. b) al aceluiași articol din *Legea nr. 129/2019,* sunt înregistrate de Ministerul Justiției într-un registru central care, la rândul său, este interconectat și cu alte registre relevante, prin intermediul platformei centrale europene instituite prin art. 22 alin. (1) din *Directiva (UE) 2017/1.132 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2017 privind anumite aspecte ale dreptului societăților comerciale.*

Registrele privind beneficiarii reali, create prin *Legea nr. 129/2019,* reprezintă un instrument esențial în prevenirea și combaterea spălării banilor, finanțării terorismului asigurarea transparenței în domeniul

[1] *Gorzelik și alții împotriva Poloniei (MC)*, 2004, pct. 88; *Sidiropoulos și alții împotriva Greciei*, 1998, pct. 40

economic şi financiar având un rol fundamental în atingerea acestui obiectiv.

Prin identificarea persoanelor fizice care deţin sau controlează efectiv entităţile juridice, aceste registre contribuie la sporirea responsabilităţii şi a integrităţii pieţelor, facilitând accesul autorităţilor competente, instituţiilor financiare şi altor actori relevanţi la informaţii esenţiale pentru evaluarea riscurilor şi luarea deciziilor informate.

De asemenea, accesul public la informaţiile privind beneficiarii reali ai asociaţiilor şi fundaţiilor permite un control sporit al informaţiilor de către societatea civilă, inclusiv de către presă sau de către organizaţiile societăţii civile, şi contribuie la păstrarea încrederii în integritatea tranzacţiilor comerciale şi a sistemului financiar.

Acest acces poate contribui la combaterea utilizării abuzive a unei persoane juridice în scopul spălării banilor sau al finanţării terorismului atât prin acordarea de sprijin la investigaţii, cât şi prin efectele asupra reputaţiei, dat fiind faptul că oricine ar putea participa la încheierea unui act juridic ar cunoaşte identitatea beneficiarilor reali.

Accesul publicului larg la aceste registre susţine responsabilizarea societăţii civile şi consolidarea încrederii în mediul de afaceri. Totuşi, jurisprudenţa recentă a Curţii de Justiţie a Uniunii Europene, în special *Hotărârea din 22 noiembrie 2022*, pronunţată în cauzele conexate C-37/20 şi C-601/20, a constatat că accesul public nelimitat la informaţiile din *Registrul beneficiarilor reali* constituie o ingerinţă disproporţionată în drepturile fundamentale la viaţă privată şi la protecţia datelor cu caracter personal, consacrate de articolele 7 şi 8 din *Carta UE*.

Curtea a subliniat că obiectivul de interes general legat de prevenirea spălării banilor nu justifică, în mod automat, divulgarea necondiţionată a datelor către publicul larg şi că un asemenea acces trebuie însoţit de garanţii adecvate care să prevină utilizarea abuzivă a informaţiilor. Totodată, s-a reţinut că accesul trebuie să fie condiţionat de existenţa unui interes legitim, pentru a asigura un echilibru între dezideratul transparenţei şi necesitatea respectării drepturilor fundamentale. În jurisprudenţa anterior amintită, este subliniat că atât presa, cât şi organizaţiile societăţii civile care au legătură cu prevenirea şi combaterea spălării banilor şi a finanţării terorismului au un interes legitim să acceadă la informaţiile în cauză. Aceeaşi apreciere a fost făcută şi cu privire la situaţia persoanelor care doresc să cunoască identitatea beneficiarilor reali ai unei entităţi corporative sau ai unei alte entităţi

juridice ca urmare a faptului că pot încheia tranzacții cu acestea sau chiar a instituțiilor financiare și a autorităților implicate în combaterea infracțiunilor în materie de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

Aceste orientări jurisprudențiale sunt reflectate și în noul pachet legislativ european privind prevenirea spălării banilor, adoptat în 2024, care include *Regulamentul (UE) 2024/1624 al Parlamentului European și al Consiliului Uniunii Europene din 31 mai 2024 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului și Directiva (UE) 2024/1640 a Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene privind mecanismele care trebuie instituite de statele membre pentru prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 și de modificare și abrogare a Directivei (UE) 2015/849.*

Noua directivă preia cerința ca accesul la registrele beneficiarilor reali să fie permis doar persoanelor fizice sau juridice care pot demonstra un interes legitim în prevenirea și combaterea spălării banilor, a infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor și a finanțării terorismului, astfel cum aceasta a fost interpretată în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, consolidând, în acest mod, standardele de protecție a datelor cu caracter personal.

În acest context, *Legea nr. 129/2019* a format obiectul unei intervenții legislative de modificare și completare prin *Legea nr. 86/2025*, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 483 din 23 mai 2025, act normativ care a urmărit adaptarea soluțiilor legislative referitoare la accesul publicului la datele privind beneficiarii reali la standardele stabilite la nivel european.

Astfel, precizăm că publicarea pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a informațiilor cuprinse în declarațiile de venituri ridică problema încadrării acestora în categoria datelor cu caracter personal, supuse prevederilor *Regulamentului (UE) 2016/679 (GDPR)*, precum și a regimului juridic al secretului fiscal. În acest sens, s-ar fi impus efectuarea unei analize pentru a se stabili în ce măsură aceste informații pot fi publicate pe site-ul ANAF, precum și condițiile, limitele și garanțiile necesare pentru asigurarea conformității cu legislația aplicabilă în materia protecției datelor și a confidențialității fiscale.

Prin urmare, introducerea unei liste de finanțatori și publicarea sa cu elemente identificabile ar fi trebuit analizată în corelare cu normele privind protecția datelor cu caracter personal și cu respectarea principiilor impuse de legislația fiscală, pentru a nu impune obligații care ar putea intra în conflict cu alte regimuri legale obligatorii.

2. Subliniem faptul că transparența financiară a organizațiilor societății civile reprezintă un obiectiv legitim, însă acesta trebuie armonizat cu cadrul juridic contabil și fiscal deja în vigoare, în special cu prevederile *Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare* și cu reglementările referitoare la raportarea financiară.

Astfel, la art. 34 alin. (3^1), sunt prevăzute următoarele: "*Persoanele juridice fără scop patrimonial care, în exercițiul financiar de raportare, au primit sume reprezentând subvenții, sponsorizări, sume redirecționate, conform legii, din impozitul pe profit, impozitul de venitul microîntreprinderilor, respectiv din impozitul pe venitul datorat de persoanele fizice, precum și alte forme similare de finanțare, indiferent de valoarea cumulată a acestora, întocmesc o declarație care însoțește situațiile financiare anuale și evidențiază sumele astfel primite, respectiv utilizate.*"

Mai mult, potrivit art. 25 alin. (4) lit. (i) din *Codul fiscal*, în cazul contribuabililor plătitori de impozit pe profit, sumele aferente sponsorizărilor efectuate către entități persoane juridice fără scop lucrativ, inclusiv unități de cult, se scad din impozitul pe profit datorat, în limitele prevăzute de lege, doar dacă beneficiarul sponsorizării este înscris, la data încheierii contractului, în *Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale.*

Ca atare, considerăm că s-ar fi impus analizarea informațiilor propuse a fi solicitate, având în vedere că informațiile prevăzute de *Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, însoțesc, de asemenea, situațiile financiare anuale.

Menționăm că, în aplicarea prevederilor privind declararea sumelor redirecționate, potrivit alin. (3^1) al art. 34 din *Legea nr. 82/1991*, a fost emis *Ordinul viceprim-ministrului, ministrul finanțelor nr. 255/2025 cu privire la reglementarea unor aspecte de raportare contabilă.*

De asemenea, precizăm că situațiile financiare anuale sunt reglementate de legislația din domeniul contabilității, iar, din perspectiva

dispozițiilor *Legii nr. 207/2015 prind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare*, considerăm că soluția propusă nu are natura unei declarații fiscale, întrucât simpla corelare a depunerii acesteia cu depunerea situațiilor financiare anuale nu este de natură să o încadreze în categoria obligațiilor declarative reglementate de procedura fiscală.

De asemenea, reglementările contabile aprobate prin ordine ale Ministerului Finanțelor[2] impun structura și conținutul situațiilor financiare anuale, inclusiv cerințele privind prezentarea politicilor contabile, elementele de recunoaștere a veniturilor și cheltuielilor și alte note explicative relevante pentru utilizatorii situațiilor financiare. Aceste norme contabile detaliază modul în care se reflectă în evidența financiară veniturile și sursele de finanțare ale entității, precum și sursele proprii sau externe de finanțare.

Implementarea unei noi obligații de publicare a listelor detaliate cu numele donatorilor și proveniența fiecărei sume depășește sfera de aplicare a prevederilor contabile actuale și creează un regim de raportare care nu se regăsește în legislația contabilă națională. În plus, Legea contabilității nu condiționează publicarea online a altor tipuri de informații decât situațiile financiare anuale și nu extinde această obligație în sensul identificării individuale a sursei fiecărui venit.

În contextul în care *Legea nr. 82/1991* acordă deja responsabilități clare privind organizarea și conducerea contabilității financiare, cu situații financiare anuale ce reflectă veniturile și sursele acestora într-un mod structurat, impunerea unei raportări suplimentare cu elemente de identificare complexe poate genera suprapuneri normative, riscuri de neclaritate în aplicare și obligații administrative disproporționate pentru organizațiile non-profit.

3. Semnalăm faptul că, prin scrisoarea transmisă în data de 4 august de către Înaltul Comisar pentru Drepturile Omului, Volker Turk, doamnei Ministru al Afacerilor Externe, Oana Țoiu, se atrage atenția asupra prezentei inițiative legislative, fiind exprimate îngrijorări cu privire la faptul că unele prevederi, în special cele referitoare la obligațiile de declarare a surselor de finanțare, divulgarea datelor de identificare și sancțiunile privind nerespectarea acestora, ar putea fi incompatibile cu

[2] De ex, Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr. 1802/2014 privind reglementările contabile conforme cu directivele europene

obligațiile internaționale ale României privind libertatea de asociere și protecția vieții private garantate de *Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice* și ale *Convenției europene a drepturilor omului*, la care România este parte.

Înaltul Comisar pentru Drepturile Omului atrage atenția asupra faptului că, în special, obligațiile de declarare și de divulgare avute în vedere pentru organizațiile societății civile, în special cele prevăzute la articolul 48 privind sursele de finanțare și datele de identificare, precum și sancțiunile prevăzute în caz de nerespectare, necesită o analiză atentă în lumina acestor standarde.

De asemenea, în textul scrisorii se menționează că orice restricție privind exercitarea dreptului la libertatea de asociere ar trebui să respecte principiile legalității, necesității și proporționalității și să urmărească un obiectiv legitim. Obligațiile sau sancțiunile excesive pot avea un efect disuasiv asupra activităților asociațiilor și asupra participării civice. În plus, orice colectare sau divulgare de date cu caracter personal, în special, în ceea ce privește donatorii, ar trebui să fie însoțită de garanții efective care să protejeze dreptul la viața privată.

Totodată, semnalăm faptul că, în data de 2 iunie 2026, statul român a fost notificat cu privire la publicarea unei alerte pe *Platforma pentru promovarea protecției jurnalismului și a siguranței jurnaliștilor* a Consiliului Europei.

În alertă, se arată că, la 18 mai 2026, Senatul (prima cameră sesizată) a adoptat propunerea legislativă L233/2026 care impune organizațiilor neguvernamentale, inclusiv instituțiilor media non-profit înregistrate ca organizații nonguvernamentale (ONG), să dezvăluie public identitatea donatorilor care contribuie cu peste 5000 de lei (950 EUR). De asemenea, se precizează că, prin adoptarea acestei inițiative legislative, legea ar obliga numeroase instituții media, precum și ONG-uri pentru libertatea presei și mass-media, precum *Centrul pentru Jurnalism Independent* (CJI) și ActiveWatch, să întocmească și să publice liste anuale care să detalieze toate sursele de finanțare și să numească donatorii. În caz contrar, organizațiile care nu respectă această lege s-ar confrunta cu suspendarea și eventuala dizolvare în termen de un an.

Alerta arată că inițiativa legislativă prezintă mai multe probleme, întrucât multe instituții media funcționează sub umbrela legală a ONG-

urilor şi se bazează pe granturi bazate pe proiecte sau pe contribuţii şi donaţii punctuale din partea publicului.

Aproximativ 440 de organizaţii ale societăţii civile au semnat o scrisoare deschisă prin care se opun proiectului de lege, argumentând că acesta încalcă garanţiile constituţionale de protejare a libertăţii de asociere şi a dreptului la viaţă privată. Totodată, autorităţile fiscale şi bancare au în prezent competenţa de a verifica finanţarea ONG -urilor şi identitatea donatorilor, fără a solicita dezvăluirea lor publică. Semnatarii au avertizat, de asemenea, că suspendarea şi dizolvarea organizaţiilor pentru neprezentarea unei declaraţii ar constitui o sancţiune excesivă şi disproporţionată.

Alerta este încadrată la nivelul 2 din 2, iar ca sursă a ameninţării este identificat statul. Ca acţiune de follow-up, se solicită autorităţilor române respingerea proiectului de lege, asigurarea respectării legislaţiei Uniunii Europene şi implementarea standardelor europene privind libertatea de expresie.

Totodată, precizăm că această problemă a fost menţionată şi într-o scrisoare transmisă de *Conferinţa Organizaţiilor Non-guvernamentale Internaţionale din cadrul Consiliului Europei* (CINGO) către autorităţile române.

CINGO atrage atenţia că această nouă cerinţă este propusă în ciuda faptului că instituţiile statului din România obţin deja aceste informaţii prin diverse mijloace, în special prin cerinţele referitoare la costurile anuale, accesul la baza de date contabilă a organizaţiilor şi informaţiile privind transferurile transfrontaliere. De asemenea, acestea dispun de toate competenţele legale necesare pentru a acţiona în cazul identificării unor eventuale comportamente ilegale. Orice nerespectare a acestei cerinţe suplimentare ar conduce, în primul rând, la suspendarea automată a activităţilor organizaţiei în cauză şi, ulterior, la dizolvarea acesteia după expirarea unui an. Caracterul inutil, arbitrar şi disproporţionat al propunerilor – precum şi riscul ca organizaţiile care respectă cerinţa de a face o declaraţie să fie stigmatizate din cauza sursei unei părţi din finanţarea lor – contravine atât dreptului la respectarea vieţii private, cât şi dreptului la libertatea de asociere, prevăzute la articolele 8 şi 11 din *Convenţia europeană a drepturilor omului*.

În acelaşi timp, amintim că, în acest an, a avut loc o masă rotundă pe tema situaţiei apărătorilor drepturilor omului în România (din care fac parte şi actorii societăţii civile) organizată de *Biroul pentru Instituţii*

Democratice şi Drepturile omului (ODIHR) din cadrul Organizaţiei pentru Securitate şi Cooperare în Europa (OSCE), în cadrul căreia s-a subliniat rolul esenţial al acestora într-o societate democratică, fiind recunoscut dreptul la libertatea de asociere şi nevoia de asigurarea a unui mediu favorabil desfăşurării activităţii acestora.

4. Arătăm că iniţiativa legislativă nu beneficiază de o fundamentare corespunzătoare care să convingă asupra necesităţii adoptării normelor propuse.

Reamintim că prezentarea raţiunilor care stau la baza adoptării unui proiect de act normativ reprezintă o parte integrantă şi deosebit de importantă a procesului de elaborare a legii, mai ales în condiţiile în care efectele adoptării acestuia pot conduce la tulburarea echilibrului legislativ.

De asemenea, iniţiativa legislativă nu respectă exigenţele de tehnică legislativă. În acest sens, arătăm că, potrivit prevederilor art. 6 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată*, cu modificările şi completările ulterioare, proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente şi posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate şi eficienţă legislativă.

Soluţiile pe care le cuprinde trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român şi cerinţele corelării cu ansamblul reglementărilor interne şi ale armonizării legislaţiei naţionale cu legislaţia comunitară şi cu tratatele internaţionale la care România este parte, precum şi cu jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului. Amintim că, în situaţii similare, Curtea Constituţională a reţinut că a fost încălcat art. 6 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*, potrivit căruia proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente şi posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate şi eficienţă legislativă[3].

În acest context, reamintim că, în jurisprudenţa sa constantă, Curtea Constituţională a statuat cu valoare de principiu că trăsătura esenţială a statului de drept o constituie supremaţia *Constituţiei* şi obligativitatea respectării legii şi că statul de drept asigură supremaţia *Constituţiei*, corelarea tuturor legilor şi tuturor actelor normative cu aceasta, ceea ce

[3] A se vedea, în acest sens, Decizia nr. 390/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 532/2014, paragraful 31 sau Decizia nr. 22/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160/2016

înseamnă că acesta implică, prioritar, respectarea legii, iar statul democratic este prin excelenţă un stat în care se manifestă domnia legii, de aceea, respectarea prevederilor *Legii nr. 24/2000* se constituie într-un veritabil criteriu de constituţionalitate prin prisma aplicării art. 1 alin. (5) din *Constituţie*[4].

De asemenea, adoptarea iniţiativei legislativ parlamentare, astfel cum este redactată, ar produce efecte juridice importante asupra activităţii asociaţiilor, fundaţiilor şi federaţiilor; prin urmare, apreciem că adoptarea acesteia ar fi trebuit să fie precedată de o consultare amplă a tuturor acestor entităţi.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menţionate, **Guvernul nu susţine adoptarea acestei iniţiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie – Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului deputat Sorin – Mihai GRINDEANU
Preşedintele Camerei Deputaţilor

[4] A se vedea, în acest sens şi Decizia nr. 1/2014 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123/2014 sau Decizia nr. 17/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2015, paragrafele 95 şi 96